ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Διὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱαδήποτε τιμῆς.

Γθκλ. Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καθόλου καλό. Ἄτεχνο καὶ πεζοφανές. Ἰδού :

ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ ΤΟ ΦΩΣ

Τριγύρω μας χαρὰ σκορπάει τὸ φῶς σου τ' ἀργυρό,
καὶ σὺ φεγγάρι λαμπερὸ τὸ ρίχνεις πάντα ἐδῶ,
νὰ κατακλύζῃ τὰ βουνά, τοὺς κάμπους, τὰ λειβάδια,
ποὺ τ' ἀγκαλιάζει ἀλαφρὰ μὲ χάρη καὶ μὲ χάδια.
Γι' αὐτὸ τὰ πάντα μὲ στοργὴ στὸ φαίνομά σου κλίνουν
καὶ τὴν τιμὴ στὴν ἀδερφήν τοῦ Φοίβου ἀποδίνουν,
ποὺ τόσο ὄμορφο καὶ δροσερὸ τὸ φῶς της τοὺς πετάει,
νὰ τὰ σκεπάζῃ χαροπὰ νὰ τὰ φιλοκτυπάῃ.

Μὴ γράφετε στίχους. Ἂν σᾶς ἀρέσει ἡ ποίησις, διαβάζετε τοὺς Ἕλληνας ποιητάς. — Μίμην Ἀνέμην. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὰ ἑξῆς :

«Ἀξιότιμε Κύριε Ἀρχισυντάκτα τοῦ Μπουκέτου, σοῦ στέλνω ἕνα μικρὸ πιματάκι ἀπὸ τὴν συλλογήν μου ποὺ καταρτίζω καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τὸ δημοσιεύσῃς διὰ νὰ μὴν ἀπογοητευθῶ. Καὶ ἂν τυχὸν σᾶς ἀρέσει νὰ μοῦ γράψετε στὸ Κάρτ-ποστάλ σας νὰ σᾶς στήλω κι' ἄλλα».

Σᾶς ἀπαντᾶμε ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ, φίλε κύριε, νὰ παύσετε καταρτίζοντες ποιητικὴν συλλογήν. Γιατί ἁπλούστατα οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε ἐπιτυχεῖς. Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις :

ΣΤο στρατὶ τὸ ραδδὶ καὶ διαβαίνω
Ω κατάρα ποὺ μ ἔχεις στὴ θλίψη δεμένο
καὶ πονῶ, καὶ πονῶ λαχταρῶ τὴ χαρὰ
ΣΤὰ νούφαρα νερά.
ΚΡεμὸ σιμπρός μου, πίσω μου ρέμα
ω κόσμε ψεύτηκε ντιμένε στὸ ψέμα
Καὶ πονῶ λαχταρῶ τῆς ἀλήθειας λειψτεριὰ
ὅπου θὰ μοῦ τὴν δόσει Ὦχ !
τὸ μικρόβιο τοῦ Κὼχ !...

Καλὸν καὶ φρόνιμον θὰ ἦτο λοιπὸν νὰ ἀπογοητευόσαστε καὶ νὰ μὴν ἐγράφατε πλέον στίχους, γιατί ἕνα ποίημα δὲν γράφεται εὔκολα, δὲν εἶνε δουλειὰ πρόχειρη. Ὅταν μάλιστα ἔχει μέσα καὶ «μικρόβια Κώχ», τότε — ὦχ ! — τὸ ποίημα αὐτὸ εἶνε φυματικόν, ἀναιμικόν, δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ στὰ πόδια του, βήχει καὶ ξαναθήγει. Καὶ γιὰ νὰ μιλήσουμε σοβαρά, τὸ καλύτερο ποὺ ἔχετε νὰ κάμετε, εἶνε ἡ τελεία ἐκ τῆς ποιήσεως ἀποχή σας. Ἀκοῦστε τὴ συμβουλή μας. Εἶνε τόσο εἰλικρινὴς !... — Ἰωάν. Γουλιάμην. Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας, προσθέτοντες καὶ τὸ σῆμα τοῦ Χιτλερισμοῦ — γιατί ἄραγε ; — τὰ ἑξῆς :

«Κύριε Λέκα,

Διαρκῶς ἀναλαμβάνων μορφωτικὸς ἀπὸ τὸ τακτικὸ διάβασμα τοῦ ἠρειμένου περιοδικοῦ σας καὶ ἀποφασίσας νὰ γράψω καὶ γῶ κάτι ὅθεν, ἔγραψα τὸ ἐναντι ὡρέον ποῆμα τὸ ὁποῖον σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ τυπογραφίσετε εἰς τὸ καλιτεχνικόν σας περιοδικὸν καὶ σὲ καλῆ θέσι σᾶς παρακαλῶ διότι τηράνω πελάτης σας 4 1/2 χρόνια. Εἶμε τελεόφητος τῆς τρίτης γυμνασίου καὶ σκέπτομαι νὰ ἀκολουθήσω τὸ λογοτεχνικοποιητικὸν στάδιον διὸ καὶ σᾶς γυρέβω τὴν γνώμη σας, τί νὰ γυρέβω διὰ κάθε μου ποῆμα.

Εὐπειθέστατος. Ἰωάννης Γουλιάμης, Πατησίων — Καλιφορνᾶ (δόξ), Ἐνταῦθα».

Καὶ τώρα... Καὶ τώρα τί νὰ σᾶς ἀπαντήσουμε, κάλλιστε φίλε ; Πρῶτα-πρῶτα, ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ δὲν ὀνομάζεται — εὐτυχὲς ἡ δυστυχὲς — Λέκας. Ὁδὸς Λέκα εἶνε ὁ δρόμος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου βρίσκονται τὰ Γραφεῖα τοῦ «Μπουκέτου». Ὅσο γιὰ τὸ ποίημά σας, τί νὰ τὸ κάνουμε ; Καὶ πῶς νὰ τὸ «τυπογραφήσουμε», ποὺ δὲν εἶνε ἐπιτυχές ; Εἴσθε τελειόφοιτος τῆς Γ' τοῦ Γυμνασίου — ἀλλοίμονον καὶ τρὶς ἀλλοίμονον ! — καὶ γράφετε τόσο κακὰ καὶ ὀλέθρια ; Καὶ θέλετε καὶ σκοπεύετε καὶ σκέπτεσθε οὕτω πῶς γράφοντες, νὰ ἀκολουθήσετε τὸ «λογοτεχνικοποιητικὸν στάδιον» ; Ὄχι, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Νὰ μὴν τὸ κάμετε αὐτό. Ὑπάρχουν τόσα ἄλλα στάδια, στὰ ὁποῖα ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ προκόψετε. Τὸ στάδιον τό.....Παναθηναϊκόν, παραδείγματος χάριν, ὅπου δοξάζεται κανεὶς ὡσαύτως ὡς παλαιστής. Μᾶς γράφετε ἀκόμα τί πρέπει νὰ γυρεύετε, πόσα χρήματα δηλαδή, γιὰ κάθε σας ποίημα ἢ «ποίμα», ὅπως τὸ λέτε, χάριν συντομίας ἀσφαλῶς. Νὰ μὴν γυρεύετε τίποτε. Οὔτε καὶ νὰ προσφέρετε ὅμως. Ὄχι μόνον διότι τὰ ποιήματα δὲν ἔχουν πέρασιν στὴν ἀγορὰν ἢ στὸ Χρηματιστήριον, ἀλλὰ καὶ διότι διατρέχετε σοβαροὺς κινδύνους, προσφέροντες τοιοῦτον ἐμπόρευμα. Ἰδού, γιὰ νὰ εἴμαστε ἐν τάξει μὲ τὴν συνειδησίν μας, καὶ τὸ ποίημά σας.....τυπογραφημένον δεόντως :

Γ Ι Α Τ Ι !!!...

Σὲ ἀγαπὸ ὦ πίστεψτο, σὲ ἀγαπὸ κυρά μου
ὅπος ἡ μάννα τὸ παιδί, τὸ πρῶτο της παιδάκι,
ὅπος σὰν ἤμουνα μικρὸς ἠγάπων τὴ μαμά μου
ἔτσι κ ἐσένα ἀγαπό, ὦ πίστεψτο Μ α ρ ά κ ι (*)

2ον

Γιατί λοιπὸν οὔτε γυρνᾶς τὰ μάτια σου σὲ μένα,
γιατί δὲν στέκεις μιᾷ στιγμὴ ν' ἀκοῦσῃς τὴ μηλιά μου,
γιατί ἐ' ἀφίνῃς μοναχὸ νὰ καίγομαι — ὠῒμένα
γιατί δὲν θέλεις — πέστο μου — νερθῆς στὴν ἀγκαλιά μου ;

Ἰδοὺ ἀκόμη καὶ τὸ ἀπαραίτητον τοῦ ποιήματος ὑστερόγραφον — ἢ τσάντα — τὸ ὁποῖον μᾶς στέλνετε, γιὰ νὰ προλάβετε τὰς ἐκ μέρους πάσης Μαρίας, ἐν Ἀθήναις ἢ εἰς τὰ περίχωρα, παρεξηγήσεις κλπ. κλπ.

Υ. Γ. Ἐκεῖ ποὺ γράφει «Μαράκι» δὲν ἔχω κανένα ἔστημα γιὰ κανιὰ Μαρία, ἀλλὰ τὸ γράφω γιὰ ὁμοιοκαταληψία, ἐπίσης δέ, τὸ δὲ ποῆμα νὰ τὸ βάλετε ἐντὸς σὲ πλαίσιον (κορνίζα) ὅταν τὸ τυπογραφήσετε στὸ περιο - δικό σας. Ἴδιος

Καλὰ κάνετε, πάντως, καὶ δίνετε τὴν ἐξήγησιν τῆς «ὁμοιοκαταληψίας». Ξέρετε τί γίνεται καμμιὰ φορά ; Ὑπάρχουν τόσες Μαρίες — ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν — καὶ τόσοι ἀδελφοὶ Μαοιῶν, μετὰ ἀμφιστόμου μαχαίρας καὶ πιστολίου, φαλτσέτας καὶ ξυραφίου καὶ βάλε... Σ' ἕνα, τέλος, δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε. Ἀγαπητὲ φίλε καὶ παρήγορε ἄγγελε τῆς ἀθυμίας ἡμῶν. Στὸ νὰ βάλουμε τὸ ποίημά σας μέσα σὲ κορνίζα. Γιατί ὅμως σὲ κορνίζα ; Σὲ κορνίζα βάζουν τὶς φωτογραφίες καὶ τὰ διπλώματα. Μήπως διότι τὸ ποίημά σας εἶνε ὡσαύτως γιά.....δίπλωμα ; Πάντως, οἰκονομηθῆτε οὕτω πῶς, ἄνευ πλαισίου πρὸς τὸ παρόν, καὶ κρατήσατε τὴν ἀναπνοήν σας διὰ νὰ μᾶς ἀκούσετε : Σταματῆστε ἀμέσως τὴν στιχουργία. Καὶ στραφῆτε πρὸς κάτι τὸ θετικό, ἂν θέλετε νὰ προκόψετε στὴ ζωή αὐτή. Εἰσαστε νέος κι' ἔχετε ὅλο τὸν καιρὸ μπροστά σας, γιὰ νὰ δημιουργήσετε κάτι. Ὄχι ποιήματα. Κατεέῆτε ἀπὸ τὰ νέφη τῆς ποιήσεως. Προσγειωθῆτε, ἐφόσον σᾶς εἶνε καιρός. Κι' ἂν σᾶς ἀρέσει ἡ φιλολογία, διαβάζετε. Ἔτσι θὰ μορφωθῆτε. Θ' ἀποκτήσετε δηλαδὴ τὶς γνώσεις ποὺ δὲν ἀποκτήσατε στὸ σχολεῖο. Αὐτὰ εἴχαμε νὰ σᾶς ποῦμε κι' εὐχόμεθα νὰ μᾶς ἀκούσετε, γιοτί σᾶς μιλᾶμε εἰλικρινῶς. — Νuage. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Κοινό, πολὺ κοινό. Ἰδού :

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Κάθε δειλινό, σὰν θὰ διαβῶ,
κάποιο πάρκο ἐρημικό,
ἀκούω ἐκεῖ στὰ σκοτεινὰ
νὰ λένε λόγια ἐρωτικὰ
καὶ στῆς νυχτιᾶς τὴ σιγαλιὰ
ὅρκους ἀγάπης καὶ φιλιὰ
ποὺ τὰ καλύπτει ἡ λησμονιά.
Ἀλλοίμονο, ὅλα περνοῦν,
τοὺς ὅρκους, τὰ φιλιὰ ξεχνοῦν,
καὶ μίαν ἄλλη βραδυὰ
τοὺς βλέπω σ' ἄλλη ἀγκαλιά,
καὶ στ' αὐτιά μου φ ἀνουνε ξανὰ
(τὰ παλιά.
τὰ ἴδια ποὺ ἔλεγαν σ'ἄλλη ἀγκαλιά.
....
Περνόντας φεύγω βιαστικά,
μὴ θέλοντας ν' ἀκούσω πειὰ
τὰ λόγια αὐτὰ ποὺ τὰ καλύπτει ἡ
(λησμονιά.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21) 418

Διευθυντὴς ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικεῖ [illegible]

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος δρχ. 200 — Ἐξωτερικοῦ [illegible]
» Ἑξάμηνος » 100 — Ἀμερικῆς » 7
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ [illegible]
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ [illegible]
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ [illegible] φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New News Agency General P. O. Box 497 New York City. Ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης B. P. 445. Elisabethville Congo Belge. ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται αἱ ἐνδιαφερόμενοι.